

Sílvia Ripoll (Junts): "Assumiré l'alcaldia de Roses amb bona entesa entre els tres grups de Govern"

El relleu a l'alcaldia, a conseqüència del pacte tripartit del 2023, s'ha de fer efectiu aquest dissabte

"Donem molts serveis de ciutat, però hem de saber mantenir l'essència de poble"

Jo arribo aquí amb molta il·lusió. No l'he perduda en cap moment. Hi ha molta responsabilitat i moltes ganes d'encarar aquest últim any. Sé que serà un curs molt difícil, perquè és any electoral i les relacions moltes vegades es compliquen, però ho encaro amb il·lusió. La relació ha estat bona, cordial i amable, perquè sempre ens hem respectat les regidories. Josep Maria Martínez, l'actual alcalde, és una persona molt respectuosa i no ens ha posat mai pals a les rodes a l'hora de tirar endavant projectes a cadascuna de les nostres àrees. Amb en Fèlix Llorens, amb qui ja teníem una relació d'anys enrere, també hi ha hagut sempre una relació cordial. El fet de no trepitjar-nos els uns als altres ha fet que hàgim pogut treballar molt a gust. Independentment de les ideologies de partit, que segurament són molt diferents, crec que pel poble i pel tarannà que tenim tots tres grups ens hem pogut entendre molt bé. Crec que s'ha fet curt, perquè aquests tres anys han passat molt ràpid. A nivell de la meua regidoria, Cultura, Festes i Patrimoni Històric, crec que hem fet molt bona feina amb el meu equip i n'estic contenta. En general, com a govern, també crec que s'ha fet curt. Es podien fer moltes més coses que no s'han pogut tirar endavant, segurament perquè l'administració és molt complicada. Sí, moltes vegades no depenem d'una sola administració, per exemple amb urbanisme. Hem de passar per diferents organismes, ja sigui la Generalitat o l'Estat. Ara bé, crec que hi ha molts projectes urbanístics en què cal posar-hi la banya, insistir-hi i anar-hi al darrere. Els grans projectes no venen sols. Un exemple és el tema del Far, un projecte que jo ja havia treballat en l'anterior legislatura i que té una concessió pel mig, cosa que ho fa bastant més complicat. Per mi era prioritari en aquesta legislatura, però de moment no és una realitat. Del POUM se n'ha parlat molt. És veritat que, quan l'actual alcalde era a l'oposició, em qüestionava continuament que jo no tirés endavant el planejament. En aquell moment també vaig viure la desclassificació de sòls al pla director, però ho vaig deixar tot preparat l'últim any, fins i tot amb una partida pressupostària per tirar endavant el POUM. Quan Joan Plana (ERC) era alcalde, allò va quedar així, i en aquesta legislatura tampoc s'ha tirat endavant, tot i que estava planificat. És una assignatura pendent que s'ha de tirar endavant sí o sí, perquè tenim molt de sòl aturat pel fet de no tenir el planejament adaptat o un nou planejament. Hi ha dues opcions: adaptar l'actual planejament a les noves normatives que van sortint o fer un nou POUM. Però una cosa o l'altra s'ha de fer. Exacte. A Roses hi ha sectors com la zona industrial de la carretera de Palau-saverdera, on possiblement podríem parlar d'un desencallament. Hi havia una sentència que ho va desestimar i ens ho va aturar, però és possible que es pugui desencallar aviat. Ara bé, jo insisteixo que en el nostre programa, i fins i tot dins el pacte de govern, hi havia el compromís de tirar endavant una àrea econòmica de petita indústria, perquè hi ha una necessitat molt important dels petits tallers del municipi, i això no s'ha fet encara. Aquest punt està signat en el pacte de govern. En Fèlix Llorens (Gent del Poble) també hi està d'acord, perquè els emprenedors l'hi reclamen molt. El que passa és que hi ha qui considera que no es pot barrejar petita indústria amb aquell sector. Però el pla director de les comarques gironines ens diu que no podem créixer més en habitatge, i tampoc podem créixer tot el que alguns voldrien. Crec que aquell sector està molt ben plantejat i que és un deute que tenim amb el poble. Per mi, Roses és un poble i ha de continuar amb aquesta essència de poble. És una de les coses en què sovint no coincidim amb altres visions. El problema és que som un poble turístic i aquesta singularitat no se'ns reconeix a nivell legal. Tenim 20.000 habitants, però a l'estiu podem arribar a 150.000 persones, i els recursos, com per exemple la

Policia Local, no s'adapten a aquesta realitat. Donem molts serveis de ciutat en moments determinats, però crec que hem de continuar mantenint l'essència de poble i no la podem perdre. Roses ha de créixer, sí, però no desmesuradament. No ho diria així. Crec que Santa Margarida l'hem de cuidar i mimar més, perquè hi ha molta gent que hi viu tot l'any. Hi tinc un vincle personal: la meva primera feina, quan tenia 16 anys, va ser en un hotel de Santa Margarida, de recepcionista; la segona va ser en un supermercat de la zona, i després la meva mare hi va muntar un bar d'entrepans, La Llesca. Crec que hi ha un deute en el sentit de fer-hi més inversions, i aquesta legislatura n'hem fet. S'està treballant en el clavegueram i també s'hi han incorporat millores com l'ornamentació nadalenca, que aquest any ha arribat per primera vegada. Però hi ha molta feina a fer. També hi ha temes urbanístics, com l'edifici buit de la Bocana, que era un punt que nosaltres havíem treballat. No ens n'hem sortit perquè no és una qüestió únicament municipal, sinó que també depèn de la Generalitat. Hi volíem fer un punt d'informació o un punt de trobada, i és un tema que fa moltes legislatures que es treballa. Aquí es veu aquest encallament que sovint pateixen els projectes urbanístics. Sí. Diria una frase que no és meva, que és de Jordi Pujol: som un país d'acollida i no de recollida. La gent que arriba ha de fer un esforç per integrar-se, parlar la nostra llengua i seguir els nostres costums. Convivim aquí i entre tots ens hem d'adaptar. Ho desitjo. Per això treballo. Evidentment. Jo ja he fet la meva presentació com a cap de llista i la meva intenció és continuar i mantenir l'alcaldia en la mesura que sigui possible. Els pactes hi són i hi seran. Aquesta polarització no és bona, perquè tanta divisió fa molt difícil posar-se d'acord per governar i tirar endavant projectes. Tots tenim les nostres singularitats i els nostres pensaments, però crec que la frase «divideix i venceràs» es pot aplicar aquí a Roses. Com més partits, més difícil és governar i posar-se d'acord. Si després d'unes eleccions un poble perd quatre anys de govern, involuciona quatre anys, i recuperar això és molt difícil. Ja s'ha vist en pobles del voltant que costa molt. No ho sé. Jo veig molt lluny la política de Barcelona, que és molt centralitzada. És una queixa que tenim sovint, perquè allà viuen una realitat molt diferent de la nostra. Ho hem vist, per exemple, en el ple en què vam aprovar la moció contra els apartaments turístics. Els partits grans, des de Barcelona es queixen molt dels seus problemes, però a vegades sembla que l'Empordà no existeixi i que aquí ens hàgim d'espavilar sols. Tenim la Nacional II i molts altres problemes. És cert que tenim representants al Parlament, exalcaldes i diputats que coneixen el territori, i sé que allà fan bona feina, però sovint sembla que només existeixi Barcelona. Nosaltres lluitem pel territori, com en el cas dels aerogeneradors al mar, i de vegades no has d'anar necessàriament de la mà del que pensa el teu partit. Aquell parc no molestava ningú, perquè eren pocs aerogeneradors i en aquell moment no hi havia tanta consciència paisatgística. Ara tenim tot l'entorn protegit i estem envoltats de parcs naturals. Entenc que també existeixi la solidaritat energètica, només faltaria, igual que jo em queixo d'això segurament també es queixen al sud de Catalunya perquè tenen centrals nuclears i bona part de la generació energètica. Però aquí tenim una realitat territorial i paisatgística molt concreta que també s'ha de tenir en compte.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/alt-emporda/2026/06/11/silvia-ripoll-junts-assumire-roses-entrevista-131282075.html>